

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 157/2017-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. marca 2017 predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľov [REDACTED] a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátom [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 11 C 23/2008 v spojení so sp. zn. 11 C 761/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

1. [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] (ďalej len „sťažovatelia“) sa sťažnosťou podanou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 18. januára 2017 domáhali vyslovenia porušenia v záhlaví označených práv tam uvedeným postupom Okresného súdu Levice (ďalej len „okresný súd“).

2. Aby mohol ústavný súd pristúpiť k vecnému posúdeniu ústavnej sťažnosti, bol povinný najskôr zistiť, či podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nie sú dôvody na jej odmietnutie.

3. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

4. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo zásahu dozvedieť.

5. Prieťahy v konaní či nečinnosť orgánu verejnej moci sú ústavným súdom hodnotené ako iný zásah orgánu verejnej moci (súdu), pričom k pojmovému vymedzeniu „iného zásahu“ v zmysle čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) sa vyslovuje tak, že spravidla ide o prevažne jednorazový, protiprávny a zároveň protiústavný útok týchto orgánov voči základným ústavne zaručeným právam (slobodám), ktorý v dobe útoku predstavuje trvalé obnovenie právne existujúceho stavu. Z tejto fakticity vyplýva, že tomuto inému zásahu nemožno už ultima ratio čeliť inak než ústavnou sťažnosťou, prípadne nálezom ústavného súdu obsahujúcim okrem iného aj príkaz orgánu verejnej moci (súdu) konať bez zbytočných prieťahov.

6. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštantne uvádza, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv a slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 423/2016). Nedodržanie tejto lehoty

podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde je preto zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

7. Ústavný súd zistil, že namietané konania pred okresným súdom boli skončené 7. januára 2014 a 17. mája 2016 vyhlásením rozsudku, proti ktorému sťažovatelia podali odvolanie. Prvé konanie (sp. zn. 11 C 23/2008) bolo právoplatne rozhodnuté odvolacím súdom ešte 23. septembra 2015 a druhé konanie (sp. zn. 11 C 761/2015) je od 21. septembra 2016 v odvolacom štádiu v nerozhodnutom stave vedené pod sp. zn. 7 Co 604/2016; od týchto dátumov najneskôr plynie 2-mesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti.

8. Sťažnosť sťažovateľov proti prierahom v uvedených konaniach, ktorá bola nimi osobne podaná na ústavnom súde 18. januára 2017, musel preto ústavný súd ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť.

9. Ústavný súd neakceptoval argumentáciu sťažovateľov, že pri posudzovaní lehoty na podanie ústavnej sťažnosti treba vychádzať z dátumu doručenia odpovede podpredsedníčky Krajského súdu v Nitre, ktorou prešetrovala vybavenie ich sťažnosti na prierahy v konaní listom predsedu okresného súdu z 15. augusta 2016, lebo nešlo o žiaden účinný prostriedok nápravy pri zabezpečovaní ochrany základných práv sťažovateľov.

10. Nad rámec ústavný súd dodáva, že jednou zo základných náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je aj to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci (súdu) do základných práv sťažovateľov (I. ÚS 76/2017). V čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu okresný súd už nemohol podniknúť žiadne kroky na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľov v napadnutých konaniach, keďže v tom čase jedno konanie už bolo dávno právoplatne skončené a druhé rozhodnuté (bod 7), takže okresný súd už nemohol porušovať základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to sťažovatelia tvrdili v sťažnosti; aj z tohto dôvodu by teda bola sťažnosť odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22 marca 2017